

сти отъ Казанлъкъ, въ дѣсно отъ пѣтя, се виждаше Казанлъжската минерална баня. Не далеко отъ Мжглишъ излѣзохме на Старо-Загорското шоссе, минахме покрай черкезското с. Тулово и се спрѣхме за почивка къмъ югъ отъ него, въ Туловската кория, подъ сѣнката на вѣковнитѣ дъбови и букови дървета. Слѣдъ почивката опълчението продължи пѣтя си. Минахме прѣзъ Тунджа по единъ камененъ здравъ мостъ и пристигнахме на Чанакчийскитѣ минерални бани, гдѣто се и спрѣхме за нощуване.

Повечето отъ офицеритѣ нѣ бѣха виждали топли минерални бани, и за туй, щомъ се спрѣхме, тѣ всички побързаха да ги видятъ и се окъпятъ. Тѣзи бани се намиратъ при самитѣ поли на Срѣдня-Гора, не далеко отъ Казанлъкъ по Старо-Загорското шоссе. Мѣстносттата около банята е мочорлива. Самото здание на банята прилича на Турска джамия. Зданието е заградено съ висока каменна стѣна и отчасти съ пристройки. Ний влѣзохме въ банята прѣзъ едно малко антре. Тя се освѣщаваше отъ кръглитѣ малки отверстия, направени въ свода на банята. Посрѣдъ зданието има четвъртитѣ резервуаръ — 8—10 аршина въ диаметръ и около 1½ аршина дълбокъ. Резервуара е посланъ съ чистъ бѣлъ мраморъ. Горѣщата вода тече отъ горѣ прѣзъ единъ мраморенъ чучуръ. За расхладяване водата, бѣше приспособено да се пуца въ резервуара студена вода, която бѣ прѣведена отъ чушмата въ двора. Отдѣлна стая за събличание нѣмаше, а това ставаше на каменнитѣ пейки отъ странитѣ на резервуара. Водата въ резервуара се оказа твърдѣ нечиста, за туй офицеритѣ заповѣдаха да се пустне водата и се измие добръ резервуара. Слѣдъ четири часа, ний съ голѣмо удоволствие се окъпахме.

10 Юлий. На разсъмнувание, опълченцитѣ бѣха готови вече за пѣтъ. Офицеритѣ отдавна бѣха испили послѣдната си чаша чай, а вѣкои отъ тѣхъ — успѣли и да пийнатъ по една и друга чаша конякъ. Бѣше вече изминало довольно врѣме, когато ни се каза, че тоя день ще да останемъ тукъ. Горнето обстоятелство даде на офицеритѣ и войницитѣ материалъ за